

BOEIENDE PENSIOENRECHTSpraak GEPUBLICEERD IN 2019 OP VOLGORDE VAN PUBLICATIEDATUM

Week 1/1 – 6/1

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 12 december 2018, ECLI:NL:OGEEA:2018:764

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: veroordeling tot uitgestelde pensioenverrekening met terugwerkende kracht en veroordeling van de verrekeningsplichtige de pensioenuitvoerder te instrueren rechtstreeks aan de verrekeningsgerechtigde te betalen.

Annotatie: een bijzondere instructie: de pensioenuitvoerder kan niet worden gedwongen de instructie te accepteren. Bij toepassing van de Pensioenwet zou de instructie ook herroepelijk zijn. Zie art. 64, lid 2 Pensioenwet. Zie verder Rechtbank Den Haag 17 januari 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:594, PJ 2018/80 met mijn annotatie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2018:764&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 4 juni 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:228

Rubriek: procesrecht

Samenvatting: onbevoegdverklaring ter zake pensioenvordering gewezen ambtenaar onder verwijzing naar toepasselijke regelgeving.

Annotatie: de uitspraak lijkt op het eerste gezicht onjuist daar een gewezen ambtenaar in de toepasselijke regelgeving is gelijkgesteld met een ambtenaar tenzij in een bijzondere regeling van een uitdrukkelijke uitsluiting sprake is; van een uitdrukkelijke uitzondering van gewezen ambtenaren is in de gewraakte regeling geen sprake. Uit art. 3, lid 2 van de Landsverordening ambtenarenrechtspraak blijkt echter dat de zaak in eerste aanleg niet bij het Gerecht in Eerste Aanleg aanhangig had moeten worden gemaakt, maar bij het Gerecht in Ambtenarenzaken.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGHACMB:2018:228&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Oost-Brabant 10 december 2018, ECLI:NL:RBOBR:2018:6376

Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting:

- Overweging 3.52: De rechtbank volgt de man evenmin in zijn betoog dat van de vrouw kan worden verwacht dat zij haar vermogen van afgerond € 692.000 liquide maakt en daarop inteert (om te voorzien in haar levensonderhoud, zodat geen behoefte aan alimentatie bestaat) met € 5.000 per maand (€ 60.000 per jaar). De vrouw heeft (onbestreden) gesteld dat zij over geen enkele oudedagsvoorziening beschikt behalve AOW. Nu partijen in hun huwelijksvoorwaarden de Wet verevening

pensioenrechten bij scheiding hebben uitgesloten, zal zij ook geen aanspraak kunnen maken op een deel van het pensioen van de man. De rechtbank acht het niet onredelijk dat zij haar vermogen belegt en te zijner tijd aanwendt voor een pensioenvoorziening. Daarmee verhoudt zich niet dat zij dit vermogen nu liquide maakt en daarop inteert.

- Overweging 3.62: een component pensioenpremie van € 9.500 maakt geen onderdeel uit van de behoefte aan alimentatie.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBOBR:2018:6376&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 7/1 – 13/1

Rechtbank Rotterdam 24 oktober 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:9530

Rubriek: pensioen en scheiding/pensioenverrekening

Samenvatting: een beroep op rechtsverwerking houdt een beroep in op derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid; van opgewekt vertrouwen dat een vordering niet meer geldend zal worden gemaakt is niet in alle gevallen een mededeling of gedraging van degene die de vordering toekomt noodzakelijk, onder omstandigheden kan ook het achterwege blijven daarvan voldoende zijn. Verwijzing naar Gerechtshof Den Haag 19 april 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:1873. Veroordeling tot uitgestelde pensioenverrekening vanaf het moment van het instellen van de vordering, niet over de periode tussen ingang pensioen en het instellen van de vordering eveneens in het licht van de derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid.

Annotatie: opvallend is dat op rechtspraak.nl pensioenverrekening wordt aangeduid als pensioenverevening op grond van het Boon/Van Loon-arrest. Een verwarrende kwalificatie gezien de in de praktijk bestaande verwarring die hierdoor alleen maar groter wordt.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:9530&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 11 december 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:10772

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioenreglement/uitruil

Samenvatting: geen uitruil van ouderdomspensioen in partnerpensioen aangenomen omdat niet aan de reglementaire voor uitruil was voldaan (de default was geen uitruil; voor uitruil diende een keuze te worden gemaakt). Geen schending zorgplicht door pensioenfondsen door te volstaan met het verstrekken van algemene informatie waarbij was voldaan aan de tijdigheidsnorm van art. 48 Pensioenwet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:10772&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 21 december 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:10863

Rubriek: informatieplicht werkgever

Samenvatting: verzoek om minder te gaan werken op grond van “ziekte” (werknemer had zich ook gedeeltelijk ziek kunnen melden) ingewilligd zonder het verstrekken van informatie over de gevolgen voor de werknemer. Overweging 5.5: waar het Havenziekenhuis zich als goed werkgever van had moeten vergewissen, gelet op de gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid van [eiser] in juli 2016, in combinatie met het ziekteverloop van [eiser] in de daaraan voorafgaande 25 jaar, is of [eiser] zich bewust was van de alternatieve, financieel aanzienlijk voordeligere optie, namelijk zich (gedeeltelijk) ziekmelden. In dat geval zou [eiser] salaris hebben ontvangen over een dienstverband van 32 uur, zou hij over 32 uur per week pensioen hebben opgebouwd, zou het flexpensioen zijn omgezet in ouderdomspensioen en zou een eventuele WIA-uitkering worden gebaseerd op een arbeidsomvang van 32 uur per week. Dat deze mogelijkheid is besproken met [eiser], is gesteld noch gebleken. De enkele stelling dat [naam] uitvoerig met [eiser] heeft gesproken – hetgeen overigens door [eiser] wordt bestreden – is daartoe onvoldoende. Volgt veroordeling tot schadevergoeding.

Annotatie: het gemis aan premievrije pensioenopbouw in verband met arbeidsongeschiktheid indien werknemer een WIA-uitkering zou gaan ontvangen werd in de uitspraak niet expliciet vermeld en lijkt geen onderdeel van de schadeberekening te zijn geweest.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2018:10863&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 4 september 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:7890
Rubriek: pensioen en scheiding/alimentatie

Samenvatting: de vraag was of de alimentatieplichtige verplicht was om een lijfrenteuitkering te vervroegen zodat hogere alimentatie kon worden voldaan.

- Overweging 5.16: De man stelt dat hij lijfrente heeft opgebouwd met als doel zijn pensioen aan te vullen, zodat pas vanaf 5 mei 2018 met een extra uitkering rekening moet worden gehouden. Uitgaande van een uitkering van twintig jaar, zal hij € 150,- per maand ontvangen. Van de man kan niet worden verwacht de lijfrente vanaf een eerder moment aan te spreken, zoals de rechtbank wel heeft geoordeeld. De vrouw is van mening dat gelet op zijn onderhoudsverplichting jegens de vrouw juist wel van de man mag worden verwacht dat hij de lijfrente eerder laat uitkeren.
- Overweging 5.17: Het hof overweegt als volgt. De lijfrenteverzekering van de man loopt bij Delta Lloyd lijfrente (productie 28 van de man in eerste aanleg). Op 31 december 2016 had de lijfrenteverzekering een waarde van € 36.425,87 en uit de gegevens van Delta Lloyd blijkt dat de verzekering is geëindigd op 1 juni 2017. Het hof is met de rechtbank van oordeel dat van de man mag worden verwacht dat hij zich inspant om aan zijn onderhoudsverplichting jegens de vrouw te blijven voldoen en in dat verband de lijfrente al eerder aansprak en -spreekt dan pas bij het bereiken van zijn AOW-/pensioengerechtigde leeftijd. Het hof acht het redelijk om bij de berekening van de draagkracht van de man in alle hiervoor onder 5.6 genoemde perioden rekening te houden met een uitkering van € 150,- per maand.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:7890&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof-Arnhem-Leeuwarden 18 december 2018,
ECLI:NL:GHARL:2018:11048

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/aansluiting/uitleg werkingsfeerbesluit
Samenvatting: fabrikant van ouwel valt niet onder de werkingsfeer van BPF Zoetwaren. Toetsing aan de hand van het criterium of het product ouwel gelijksoortig is aan de producten beschreven in het werkingsfeerbesluit (ouwel is onvoldoende vergelijkbaar met wafels, beschuit of toast); de grondstoffen spelen gezien de tekst van het werkingsfeerbesluit een ondergeschikte rol; objectieve uitleg aan de hand van Van Dale's woordenboek.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHARL:2018:11048>

Week 14/1 – 20/1

Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba 16 januari 2019, ECLI:NL:OGEEA:2019:40

Rubriek: pensioenovereenkomst/pensioenontslag

Samenvatting: pensioenontslag hield stand omdat werknemer (directeur) niet kon bewijzen dat verder pensioenuitstel was overeengekomen (in het verleden was wel pensioenuitstel overeengekomen).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEEA:2019:40&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Midden-Nederland ECLI:NL:RBMNE:2019:100

Rubriek: pensioenovereenkomst/streefregeling

Samenvatting:

- Overweging 4.2 (**rechtsvraag**): In deze zaak gaat het om de uitleg van de pensioenovereenkomst tussen partijen. Kern van het geschil is de vraag of partijen in 2004 een wijziging van de geldende variabele rekenrente naar een vaste rekenrente van 5,5% per jaar zijn overeengekomen. Deze wijziging brengt met zich dat [eiser] een minder hoog ouderdomspensioen kan aankopen dan onder de oude regeling het geval was, waarbij uit werd gegaan van een prognose. Vanwege die verslechterde positie heeft [eiser] bezwaar gemaakt tegen deze wijziging.
- Overweging 4.8 (**klachtplicht en verjaring**): De kantonrechter is van oordeel dat de klachttermijn niet is ingegaan op het moment van de toezending van de pensioenbrief 2004 door KHN bij brief van 16 mei 2007. Gesteld noch gebleken is dat de – onder meer op het punt van de gehanteerde rente gewijzigde – inhoud van de pensioenbrief 2004 voorafgaande aan de toezending van de brief van 16 mei 2007 met [eiser] is besproken, noch dat [eiser] in die periode door KHN of Nationale Nederlanden op de gewijzigde rente is gewezen. Het enkel toesturen van de pensioenbrief 2004 door KHN, is onvoldoende om te concluderen dat [eiser] in 2007 redelijkerwijs op de hoogte moet worden

geacht van het instellen van een vaste rente van 5,5%. Dat [eiser] als lid van het managementteam financieel goed onderlegd was, maakt dit oordeel niet anders, omdat het instellen van een vaste rente niet werd voorgeschreven door de nieuwe wetgeving. Bovendien is niet in te zien hoe [eiser] op dat moment al behoorde te weten dat een vaste rente van 5,5% gezien de – onzekere en onvoorziene – toekomstige ontwikkelingen, ontoereikend was om het kapitaal te bereiken dat nodig zou zijn om het beoogde pensioen op de pensioendatum in te kopen. Door KHN is verder nog gesteld dat [eiser] in 2011 vragen heeft gesteld over zijn pensioen waaruit onmiskenbaar zou blijken dat [eiser] op de hoogte moet zijn geweest van de doorgevoerde wijzigingen in 2004. Ook dat standpunt slaagt niet, omdat de door [eiser] gestelde vragen vrij algemeen van aard zijn en uit niets blijkt dat hij op de hoogte moet zijn geweest van de wijzigingen. Door [eiser] is ter zitting gesteld en door KHN is niet weersproken dat op zijn vragen geen antwoord van KHN is gevolgd, waardoor ook daardoor geen wetenschap van de wijziging bij [eiser] kan worden verondersteld. De kantonrechter neemt het moment dat [eiser] feitelijk onderzoek deed naar zijn pensioenvoorziening en de wijziging constateerde zoals door [eiser] gesteld in 2016 als ingangsdatum van zowel de klachttermijn als de verjaringstermijn als bedoeld in artikel 3:310 BW. Het beroep van KHN op schending van de klachtplicht wordt daarmee verworpen. Ditzelfde geldt voor het beroep op verjaring.

- Overweging 4.9 (**rechtsgevolg ondertekening pensioenbrief met gefixeerde rekenrente**): Vast staat dat de pensioenbrief 2004 - die wijzigingen bevat ten opzichte van de pensioenbrief 1994 - door [eiser] is ondertekend. De stelling van KHN dat [eiser] zich hierdoor heeft verbonden aan de afspraken opgenomen in die laatste pensioenbrief, wordt verworpen. Aangezien de pensioenbrief 2004, zoals [eiser] stelt, voor hem nadelige wijzigingen (waaronder een door NN gehanteerde vaste rente van 5,5%) bevatte, mocht KHN er slechts dan op vertrouwen dat [eiser] hiermee had ingestemd als aan hem duidelijkheid was verschaft over de inhoud van die wijziging(en) en op basis van verklaringen of gedragingen van [eiser] een welbewuste en ondubbelzinnige instemming met die wijziging(en) mag worden aangenomen (ECLI:NL:HR:2010:BK3570 en ECLI:NL:HR:2018:2170). Dit criterium is niet anders op grond van het enkele feit dat [eiser] financieel goed onderlegd was. Vast is komen te staan dat KHN [eiser] niet heeft gewezen op de wijziging van het rentepercentage en de gevolgen die die wijziging met zich kon brengen. KHN heeft bovendien geen feiten of omstandigheden gesteld waaruit een welbewuste en ondubbelzinnige instemming van [eiser] met de inhoud van de pensioenbrief 2004 blijkt en de daarin vermelde vaste rente van 5,5% kan worden afgeleid. De kantonrechter is dan ook van oordeel dat [eiser] de wijziging niet heeft aanvaard. Voor de beoordeling van dit geschil zal daarom uit worden gegaan van de inhoud van de pensioenovereenkomst zoals vastgelegd in de pensioenbrief 1994.
- Overweging 4.17 (**effect van gestegen levensverwachting**): De reden dat KHN uiteindelijk, ondanks de wil van [eiser] om deze aanvullende koopsom te betalen, deze koopsom niet heeft betaald, is volgens KHN gelegen in het feit dat [eiser] aan de betaling een voorwaarde had verbonden. Namelijk: de voorwaarde dat zij ook de

koopsom zou betalen als gevolg van de verhoging van de marktrente. Aangezien KHN niet met die voorwaarde wilde instemmen, heeft zij de koopsom niet voldaan. KHN stelt dat, aangezien [eiser] het aanbod van KHN heeft verworpen, er geen grond meer bestaat om nu nog aanspraak te maken op betaling van de aangeboden € 25.000,-.

- Dictum 5.1 (**verklaring voor recht inzake rekenrente**): verklaart voor recht dat de door KHN in de Pensioenbrief 2004 voorgestelde wijziging ten aanzien van het vaste rentepercentage van 5,5% voor de berekening van het verzekerd pensioenkapitaal niet is aanvaard door [eiser], zodat [eiser] niet gebonden is aan deze wijziging en KHN daarom gedurende het dienstverband van [eiser] voor het verzekerd pensioenkapitaal steeds had moeten uitgaan van een prognose van het op de pensioneringsdatum van [eiser] geldende koopsomtariet voor dadelijk ingaande ouderdomspensioenen, waaronder begrepen een prognose van de rente die de verzekeraar hanteert bij het vaststellen van dat koopsomtariet.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:100&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 16 januari 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:156

Rubriek: pensioenovereenkomst/afvloeiing en sociaal plan

Samenvatting: ontslag met toekenning van een stimuleringspremie ten onrechte geweigerd. Nu vaststaat dat betrokkene door de stimuleringsmaatregelen ertoe is bewogen om zijn verzoek om ontslag in te dienen, heeft de staatssecretaris dat verzoek ten onrechte afgewezen (op grond van het argument dat betrokkene al eerder het voornemen zou hebben gehad om de belastingdienst te verlaten). Het verzoek om veroordeling tot vergoeding van schade wordt afgewezen. Bij het nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar zal de staatssecretaris ook een besluit moeten nemen over dat verzoek. Argument dat degenen die hun levenslooptegoed kunnen opnemen en vervolgens vervroegd met pensioen kunnen gaan geen stimuleringspremie behoort toe te komen ging niet op omdat dit niet in de stimuleringsregeling was bepaald.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:156&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao 14 januari 2019, ECLI:NL:OGECAC:2019:6

Rubriek: eigendomsrecht op "AOW" (op Curaçao AOV)

Samenvatting:

- **Eigendomsrecht.** Korting wettelijke ouderdomsuitkering geen ongerechtvaardigde inbreuk op eigendomsrecht; geen "excessive burden" aannemelijk gemaakt.
- **Onderscheid ingezetenen/niet-ingezetenen.** Het betoog van eiser dat voor wat betreft het recht op het AOV-pensioen en de kerstuitkering in strijd met artikel 14 van het EVRM een onrechtvaardig onderscheid wordt gemaakt tussen ingezetenen en niet-ingezetenen, faalt. Blijkens de Memorie van Toelichting (zitting 2015-2016-074) heeft de wetwijziging tot doel de continuïteit in de betalingen van AOV-pensioen, zijnde een algemene oudedagsvoorziening, te waarborgen. Het middel

hiertoe is om voor niet-ingezetenen: a) het bedrag van het recht op ouderdoms-, weduwen-, weduwnaars- en wezenpensioen naar beneden bij te stellen; b) het recht op kerstuitkering te laten vervallen; c) het recht op partnertoeslag te laten vervallen. Zoals het Hof eerder heeft overwogen (uitspraak van 21 december 2017, ECLI:NL:OGHACMB:2017:154) is de rechtens aanvaardbare basisgedachte van een volksverzekering dat de overheid van een land alleen sociale bescherming door middel van een verplichte verzekering biedt aan personen die door ingezetenschap een voldoende band hebben met dat land en aan personen die, hoewel geen ingezetene, met betrekking tot door hen uitgeoefende beroepswerkzaamheden onderworpen zijn aan belastingheffing door dat land. Dit betekent dat de bij de vormgeving van de oplossing voor het betaalbaar houden van het AOV-pensioen door de wetgever gezochte aansluiting bij het naar woonplaats gemaakte onderscheid, gerechtvaardigd is.

- **Andere verdragen.** Voorts treft het door eiser gedane beroep op artikel 9 en 11 van het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten geen doel, nu deze artikelen geen rechtstreekse werking hebben.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:OGEAC:2019:6&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 2 januari 2018, ECLI:NL:CRVB:2019:104

Rubriek: insolventie/beslag op AOW/geen toetsing door derde-beslagene

Samenvatting: De rechtbank wordt gevolgd in haar oordeel dat volgens vaste rechtspraak van de Raad (bijvoorbeeld de uitspraak van 30 augustus 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:2687) een beslagdebiteur bezwaren betreffende een gelegd beslag dient voor te leggen aan de burgerlijke rechter en de derde-beslagene gehouden is volledige medewerking aan het beslag te geven zonder de geldigheid en de omvang daarvan te beoordelen. Anders dan verzoeker heeft gesteld, betekent gehouden in dit verband dat de Svb verplicht is medewerking aan het beslag te verlenen. Het betoog van verzoeker dat de Svb op grond van artikel 477a, tweede lid van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet verplicht is tot medewerking slaagt niet. Deze bepaling ziet op de bevoegdheid van de executant de verklaring van de Svb te betwisten. De bestuursrechter dient bij de beoordeling van een betalingsbeslissing ter uitvoering van een gelegd beslag de geldigheid daarvan als een gegeven te beschouwen. De toetsing kan niet verder strekken dan de beantwoording van de vraag of het bestuursorgaan bij het nemen van zijn betalingsbeslissing binnen het kader van het beslag is gebleven. Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:104&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 15 januari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:291

Rubriek:

- Advies/advocaat
- Arbeidsongeschiktheid/premievrijstelling

Samenvatting: In deze zaak acht het hof de volgende omstandigheden doorslaggevend. [geïntimeerde] is door [appellant] ingeschakeld in verband met

een conflict tussen [appellant] en zijn werkgever, met uiteindelijk het verzoek van [appellant] om over te gaan tot een ontbindingsprocedure. Ten tijde van de indiening van het ontbindingsverzoek op 5 september 2003 was [appellant] reeds arbeidsongeschikt. [appellant] is op 18 februari 1999 ziekgemeld ten gevolge van rsi-klachten. Per 18 februari 2000, nadat de wachttijd van een jaar was verstreken, heeft [appellant] een WAO-uitkering ontvangen op basis van een arbeidsongeschiktheidspercentage van 25-35%. Per 18 augustus 2001 (ruim 2 jaar voor indiening van het verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst) is het arbeidsongeschiktheidspercentage van [appellant] in het kader van de WAO-uitkering op 35-45% bepaald. Gelet op deze omstandigheden acht het hof de mate van waarschijnlijkheid dat op (korte) termijn sprake zou zijn van een substantieel en blijvend hoger arbeidsongeschiktheidspercentage niet dermate hoog dat van [geïntimeerde] mocht worden gevergd dat hij als gevolg daarvan nader onderzoek of navraag zou doen naar de gevolgen daarvan voor de pensioenopbouw van [appellant] en [appellant] daarover had moeten informeren. De inhoud van de hiervoor onder 4.11 geciteerde passage maakt dit niet anders. Daaruit blijkt - zeker in het licht van de eerdere WAO-beslissingen en het ontbreken van een nadere informatie van [appellant] aan [geïntimeerde] over de geconstateerde klachten - onvoldoende dat sprake was van een zodanig te verwachten substantieel en blijvend hoger arbeidsongeschiktheidspercentage dat [geïntimeerde] [appellant] had moeten wijzen op de gevolgen voor de premievrije pensioenopbouw bij wijziging van het arbeidsongeschiktheidspercentage na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Uit het voorgaande vloeit dan ook voort dat de ernst en omvang van het desbetreffende risico ten tijde van de ontbindingsprocedure niet zodanig kenbaar waren dat [geïntimeerde] [appellant] daarover had moeten informeren.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:291&showbutton=true&keyword=pensioen>

CBB 15 januari 2019, ECLI:NL:CBB:2019:22

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/vrijstelling

Samenvatting:

- Geen vrijstelling mogelijk in individuele situaties. Beroep op wetsgeschiedenis.
- Overweging 5.1 (wetsgeschiedenis): In de Nota van Toelichting bij het Besluit van 22 juli 2004, houdende wijziging van het Vrijstellingsbesluit Wet Bpf 2000 in verband met het opstellen van regels hoe na een fusie, splitsing of doorstart van een onderneming moet worden omgegaan met verleende vrijstellingen van de verplichte deelname aan een bedrijfstakpensioenfonds, enkele andere wijzigingen alsmede tot wijziging van het Besluit gelijke behandeling bij pensioenen (Stb. 2004, 397) staat onder meer het volgende: "Daarnaast is met het onderhavige besluit een wijziging hersteld die niet beoogd was met de omzetting van de «Vrijstellingsregeling Wet Bpf» in het «Vrijstellingsbesluit Wet Bpf 2000». Bij de omzetting van ministeriële regeling in AMvB is de mogelijkheid om voor een deel van de werknemers vrijstelling aan te vragen, ten onrechte, komen te vervallen. Het was de bedoeling te regelen dat het «Vrijstellingsbesluit Wet Bpf 2000» geen basis biedt voor individuele vrijstellingen, wel voor groepsgewijze. Om de individuele

vrijstelling onmogelijk te maken was het woord «alle» toegevoegd, maar daarmee was ook de mogelijkheid van een groepsgewijze vrijstelling komen te vervallen. Het aanvragen van vrijstelling voor een deel van de werknemers is met onderhavige wijziging weer mogelijk gemaakt. Daartoe is in de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6 «alle werknemers» vervangen door «alle werknemers of een deel van de werknemers».”

- Overweging 5.2 (groep van 1 persoon): Anders dan appellante betoogt, kan haar verzoek niet worden gezien als een verzoek om vrijstelling voor een (uit één persoon bestaand) deel van haar werknemers als bedoeld in artikel 6 van het VBB.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CBB:2019:22&showbutton=true&keyword=pensioen>

CRvB 9 januari 2018, ECLI:NL:CRVB:2019:98

Rubriek: procesrecht/bevoegdheid

Samenvatting: Het pensioenoverzicht waartegen appellante bezwaar heeft gemaakt en de verzoeken die appellante heeft gedaan betreffen daarom een privaatrechtelijke aangelegenheid, ter zake waarvan aan het ABP geen openbaar gezag toekomt als bedoeld in artikel 1:1, aanhef en onder b, van de Awb. Het ABP kan daarom niet als bestuursorgaan worden aangemerkt. Dit betekent dat geen sprake is van een met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit door het ABP als bedoeld in artikel 6:2 van de Awb. De rechtbank heeft zich terecht onbevoegd verklaard om van het beroep van appellante kennis te nemen. Op grond van het artikel 2.5, zesde lid, van het Procesreglement bestuursrecht rechtbanken (Niet-Kei-zaken) 2017 wordt, indien de bestuursrechter niet bevoegd is kennis te nemen van het beroepschrift geen griffierecht geheven. Is wel griffierecht betaald, dan wordt dit terugbetaald. Uit de aangevallen uitspraak blijkt niet dat de rechtbank het griffierecht aan appellante heeft terugbetaald.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:CRVB:2019:98&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Den Haag 21 december 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:3677

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting

Samenvatting: getuigenverhoor gelast in verband met bewijslevering ter zake aansluiting bij PMT en de verplichte fondsen in de bedrijfstak Metaal en Techniek.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2018:3677&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 21/1 – 27/1

Rechtbank Rotterdam 2 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:70

Rubriek: advies/pensioenadviseur

Samenvatting: pensioenadviseur toerekenbaar tekortgekomen in informatie- en waarschuwingsplicht ter zake waardeoverdracht pensioen volgens uitkeringsovereenkomst naar beleggingsverzekering (C-polis).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:70&showbutton=true&keyword=pensioen>

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 5 december 2012,
ECLI:NL:GHARL:2018:11239

Rubriek:

- procesrecht/getuigenverhoor
- uitvoeringsovereenkomst/toeslagverlening

Samenvatting: verzoek tot toelating getuigenverhoor ten aanzien van veronderstelde garantie dat overrente toereikend zou zijn voor continuering toeslagverlening

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2018:11239&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Rotterdam 9 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:198

Rubriek:

- arbeidsongeschiktheid
- uitvoeringsovereenkomst
- procesrecht/klachtplicht/verjaring/rechtsverwerking

Samenvatting: beroep op klachtplicht, verjaring en rechtsverwerking door verzekeraar afgewezen. Verjaringstermijn van vordering tot uitkering schadeverzekering (arbeidsongeschiktheidsuitkering) vangt voor iedere termijn aan bij het opeisbaar worden van de termijn en bedraagt 5 jaar. Geen rechtsverwerking omdat "stilzitten" verzekeringnemer veroorzaakt werd door schriftelijke informatie van de verzekeraar, zodat het "stilzitten" in de risicosfeer van de verzekeraar lag. Daar geen sprake was van herstelmelding gevolgd door nieuwe melding arbeidsongeschiktheid diende de uitkeringsverplichting van de verzekeraar te worden gebaseerd op de eerste melding van arbeidsongeschiktheid (geen dekking voor de nadere melding van arbeidsongeschiktheid).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2019:198&showbutton=true&keyword=pensioen>

Rechtbank Gelderland 4 januari 2018, ECLI:NL:RBGEL:2019:246

Rubriek: uitleg/verzekeringsovereenkomst/beleggingsverzekering

Samenvatting:

- Overweging 4.4. (**rechtsvraag**): De rechtbank stelt vast dat partijen van mening verschillen over de vraag of [eisende partij] aan de verzekeringsvoorwaarden in samenhang met de persoonlijke toelichting daarop, het recht kan ontlenen op verlenging van de beleggingsverzekering onder handhaving van de bestaande rechten en plichten. Het gaat daarbij om de garantie van 4% samengestelde interest, gecorrigeerd met de daadwerkelijk verrekende beheerskosten

van 0,75% (verder: de 4% rendementsgarantie). Daarmee is de uitleg van een beding in de polisvoorwaarden, tegen de achtergrond van de daarop gegeven toelichting, in geschil.

- Overweging 4.5. (**Haviltex uitleg versus objectieve uitleg**): Bij de uitleg van bedingen in een overeenkomst komt het aan op de betekenis die partijen over en weer redelijkerwijs daaraan mochten toekennen en op hetgeen ze te dien aanzien over en weer redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. Wanneer het, zoals in dit geval, gaat over polisvoorwaarden waarover door partijen, voorafgaand aan het opstellen/de toezending daarvan, niet is onderhandeld, is de uitleg daarvan met name afhankelijk van objectieve factoren, zoals de bewoordingen waarin de desbetreffende bepaling is gesteld, gelezen in het licht van de polisvoorwaarden als geheel en van een eventuele bij de polisvoorwaarden behorende toelichting.
- Overweging 4.6. (**uitleg bepaling omtrent verlenging**): De rechtbank oordeelt dat de tekst in de polisvoorwaarden onder het kopje 'De verzekering veranderen' (r.o. 2.4.) voor meer dan een uitleg vatbaar is. In de tekst is opgenomen dat het misschien mogelijk is om de verzekering te verlengen (de einddatum opschuiven). [eisende partij] leidt uit de tekst af dat verlenging slechts impliceert dat de einddatum wordt opgeschoven onder volstrekt gelijkblijvende condities. Volgens Achmea volgt duidelijk uit de tekst dat geen sprake is van een recht maar een mogelijkheid tot verlenging omdat de mogelijkheid tot verlenging is opgenomen onder het kopje 'Wat mag u misschien?'. Volgens Achmea kan dat niet anders betekenen dan dat aan een verlenging voorwaarden verbonden, zijn waar wilsovereenstemming voor nodig is. De tekst van de polisvoorwaarden rechtvaardigt, naar het oordeel van de rechtbank, op zichzelf beide lezingen.
- Overweging 4.7. (**toepassing regeling algemene voorwaarden**): Ondanks het feit dat sprake is van een zogenaamd kernbeding, is de afdeling over algemene voorwaarden van het Burgerlijk Wetboek (boek 6, titel 5, afdeling 3, BW) toch van toepassing, nu het een onduidelijk beding betreft (artikel 6:231, aanhef en onder a, BW). Op grond van artikel 6:238, tweede lid, BW prevaleert bij twijfel over de betekenis van een beding in de algemene voorwaarden van een consumentenovereenkomst, waaronder ook de onderhavige polisvoorwaarden moeten worden gerekend, de voor de consument gunstigste uitleg.
- Overweging 4.8. (**oordeel**): In het licht van het voorgaande is er naar het oordeel van de rechtbank geen grond om uit te gaan van de uitleg van de polisvoorwaarden zoals Achmea voorstaat. Uitgangspunt bij een uitleg waarbij het zwaartepunt is verschoven naar de objectieve factoren, is dat de strekking van de verzekeringsvoorwaarden voor de verzekeringnemer duidelijk en kenbaar moet zijn. Daardoor neemt de tekst van de polisvoorwaarden niet een beslissende, maar wel een plaats van betekenis in. De rechtbank constateert dat in de polisvoorwaarden onder het kopje 'de verzekering veranderen' (r.o. 2.4.) (enkel) is opgenomen dat het misschien mogelijk is om de verzekering te verlengen. Dit op zichzelf geeft geen duidelijkheid over de vraag of hieraan voorwaarden zijn verbonden en zo ja, welke. In de persoonlijke toelichting op de polisvoorwaarden, die op de persoonlijke situatie van [eisende partij] is toegespitst, is aan verlengen wél een voorwaarde

verbonden. Hierin is evenwel enkel opgenomen: "*Binnen de fiscale grenzen kunt u op de einddatum ook kiezen voor verlenging*" (r.o. 2.5.). Uit deze toelichting volgt niet dat naast eventuele fiscale grenzen, aanvullende voorwaarden gelden voor verlenging van de verzekeringsovereenkomst. Nu een voorwaarde is genoemd en daarbij niet is aangegeven dat het slechts één van de voorwaarden was, volgt tekstueel uit de toelichting op de polisvoorwaarden dat dit de enige voorwaarde is. De rechtbank is dan ook van oordeel dat [eisende partij] uit de polisvoorwaarden in combinatie met de daarop voor hem gegeven persoonlijke toelichting - als consument - heeft mogen begrijpen dat de mogelijkheid de einddatum van de verzekering op te schuiven, en de verzekering daarmee op overigens gelijkblijvende voorwaarden te verleggen, enkel werd begrensd door fiscale grenzen, die hier niet aan de orde zijn. Achmea heeft nog aangevoerd dat de persoonlijke toelichting bij de polisvoorwaarden een niet uitputtende toelichting is. Dat volgt echter niet uit de toelichting. Indien hiervan sprake was zou de tekst van de toelichting daarvan blijken moeten geven, bijvoorbeeld door op te nemen dat een mogelijkheid tot verlenging 'onder andere' - of woorden van gelijke strekking - mogelijk is binnen fiscale grenzen. Hiervan is echter niet gebleken.

- Overweging 4.9. (**geen welbewuste afstand rendementsgarantie**): Achmea grondt een deel van haar verweer op de stelling dat [eisende partij] zich in/voorafgaand aan de brief van 18 februari 2016 (r.o. 2.7.) op het standpunt had moeten stellen dat hij de rendementsgarantie van 4% wilde behouden na verlenging van de verzekering. Volgens Achmea heeft [eisende partij] bij de overgang van de polis op Achmea op veel onderdelen van de nieuwe polis kritiek geleverd en zou het voor de hand hebben gelegen dat [eisende partij] ook kritiek zou leveren op de verlengingsmogelijkheid, juist omdat in de brief van 18 februari 2016 duidelijk stond dat het fonds waar [eisende partij] op dat moment in belegde, was gesloten. Van deze veronderstelling kon en mocht Achmea naar het oordeel van de rechtbank echter niet uitgaan. Het doet er niet toe hoe [eisende partij] zich bij de overgang van de polis naar Achmea heeft opgesteld. Bij gebreke van echte onderhandelingen, en zeker op het onderdeel van de verlenging, moet derhalve worden uitgegaan van de (toelichting) op de polisvoorwaarden.
- Overweging 4.10. (**toerekenbare tekortkoming**): Het voorgaande leidt tot de slotsom dat [eisende partij] aan de verzekeringsvoorwaarden in samenhang met de persoonlijke toelichting daarop, het recht kan ontlenen op verlenging van de beleggingsverzekering per 1 december 2017 onder handhaving van de bestaande rechten en plichten met een 4% rendementsgarantie. Achmea heeft de verzoeken van [eisende partij] tot verlenging van de overeenkomst van 24 maart 2017 (r.o. 2.8.) en 14 september 2017 (r.o. 2.10.) derhalve ten onrechte afgewezen. Als gevolg hiervan is zij tekortgeschoten in de nakoming van de verzekeringsovereenkomst.
- Overweging 4.11. (**nakoming?**): Nu is geoordeeld dat Achmea te kort is geschoten in de nakoming van de verzekeringsovereenkomst, komt de rechtbank toe aan de beoordeling van de primaire vordering van [eisende partij]. Te weten de veroordeling van Achmea tot nakoming van de verzekeringsovereenkomst.

- Overweging 4.12. (**nakoming onmogelijk**): Achmea heeft deze vordering van [eisende partij] gemotiveerd weersproken. Volgens Achmea is het voor haar nagenoeg onmogelijk om het vermogen van [eisende partij] , welk vermogen inmiddels aan [eisende partij] is uitgekeerd, terug te plaatsen in het Garantiefonds. Dit fonds is opgeheven. In de situatie van [eisende partij] zou een nieuwe polis aangemaakt moeten worden, terwijl Achmea inmiddels gebruik maakt van een zogenaamde 'closed book administratie'. Het is technisch mogelijk om een polis toe te voegen in het systeem, maar Achmea zou dan in strijd handelen met de huidige regelgeving. Bij een beleggingsverzekering hoort bovendien altijd een verplichte overlijdensdekking, welke in het geval van [eisende partij] in ieder geval niet met terugwerkende kracht tot 1 december 2017 kan worden gerealiseerd. Het vermogen van [eisende partij] kan niet onder de condities bij de verzekering opnieuw worden weggezet, aldus Achmea.
- Overweging 4.13. (**nakoming onmogelijk**): Naar het oordeel van de rechtbank heeft Achmea voldoende duidelijk gemaakt dat nakoming van de verzekering thans niet meer mogelijk is. [eisende partij] heeft het verweer van Achmea hieromtrent onvoldoende gemotiveerd weersproken. De enkele betwisting bij gebrek aan wetenschap is hiervoor onvoldoende. Dat betekent dat de primaire vordering van [eisende partij] tot nakoming van de verzekering moet worden afgewezen.
- Overweging 4.14. (**schadevergoeding**): Omdat Achmea tekort is geschoten in de nakoming van de verzekeringsovereenkomst en vaststaat dat zij niet in staat is haar verplichtingen alsnog na te komen, zal de subsidiaire vordering van [eisende partij] , tot veroordeling van Achmea om aan [eisende partij] de geleden en nog te lijden schade te vergoeden, worden toegewezen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2019:246&showbutton=true&keyword=pensioen>

Week 28/1 – 3/2

Gerechtshof Den Haag 29 januari 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:76

Rubriek: bedrijfstakpensioenfondsen/informatieplicht/fouterstel

Samenvatting: naar het hof begrijpt is [geïntimeerde] niettemin van mening is dat hij gerechtvaardigd erop mocht vertrouwen dat het de wil van PMT was om hem de in het aanvraagformulier genoemde bedragen toe te kennen, ook al zou het gaan om bedragen die hoger waren dan hem op grond van het pensioenreglement toekwamen. Naar het oordeel van het hof kan [geïntimeerde] op grond van de brief van 21 april 2010 echter niet gerechtvaardigd erop hebben vertrouwd dat PMT deze wil had. Als gezegd, vermeldt de brief (voldoende) duidelijk dat PMT enkel heeft beoogd [geïntimeerde] te informeren over de mogelijkheden ter zake van zijn opgebouwde pensioenrechten. In het in de brief opgenomen voorbehoud staat verder onder meer dat [geïntimeerde] uitsluitend rechten kan ontlenen aan de bepalingen van het pensioenreglement. Dat PMT de bedoeling heeft gehad om [geïntimeerde] meer of andere rechten toe te kennen dan [geïntimeerde] op grond van het pensioenreglement al had, kan hij redelijkerwijs niet uit de brief hebben afgeleid. [geïntimeerde] heeft in ieder geval

niet onderbouwd waarom hij de brief wél zo heeft opgevat en heeft mogen opvatten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2019:76&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Noord-Nederland 29 januari 2019, ECLI:NL:RBNNE:2019:260

Rubriek: pensioenovereenkomst/wijziging deelnemer/zwaarwichtig belang

Samenvatting:

- Overweging 4.7 (**aanpassing pensioenovereenkomst aan fiscale Witteveen-kader**): Halliburton heeft de pensioenovereenkomst met [eiser] en de uitvoering ervan gewijzigd door de pensioenrichtleeftijd voor de opbouw vanaf 1 januari 2015 te verhogen van 65 jaar naar 67 jaar en de beschikbare premies aan te passen aan de per 1 januari 2015 geldende premiestaffels om te voldoen aan de vereisten van de Wet verhoging AOW- en pensioenrichtleeftijd en Wet Witteveen 2015. Halliburton voert daartoe aan, dat sprake was van een zwaarwichtig belang om aan de wet te voldoen en ook de deelnemers te behoeden tegen fiscale boetes en belasting van de reeds opgebouwde pensioenaanspraken. [eiser] betwist niet de fiscale noodzaak om de pensioenleeftijd te verhogen (randnummer 26 dagvaarding). De sanctie op een onzuivere pensioenregeling is immers vrijval van het gehele pensioenkapitaal waarbij meteen met de fiscus moet worden afgerekend tegen 52%. Dit wil [eiser] uiteraard ook niet. Over de noodzaak zijn partijen het dus eens en daarmee is het zwaarwegend belang voor Halliburton gegeven.
- Overweging 4.8 (**zwaarwichtig belang bij eenzijdige wijziging**): [eiser] stelt zich evenwel op het standpunt dat de fiscale kaders waaraan een pensioenregeling moet voldoen, niet dwingendrechtelijk van aard zijn en deze leveren op zichzelf dus geen zwaarwegend bedrijfsbelang op. Verder is Halliburton een financieel gezond bedrijf waardoor het compenseren van [eiser] voor de schade die optreedt bij pensionering op de oorspronkelijke pensioenrichtleeftijd van 65 jaar geen gevaar zal vormen voor de financiële continuïteit van Halliburton. De belangen van [eiser] bij compensatie dienen dus zwaarder te wegen dan de belangen van Halliburton om zonder het bieden van compensatie de pensioenrichtleeftijd te verhogen, aldus [eiser]. Halliburton heeft in dit verband - onder meer ter comparitie - aangevoerd dat de pensioengrondslag is verhoogd door een verlaging van de franchise; het salaris waarover pensioen wordt opgebouwd is daarmee vergroot (zie productie 9 Halliburton). Verder heeft [eiser] nooit premie betaald voor zijn pensioen en hoeft hij dat ook niet bij de aangepaste regeling. Voor Halliburton is het uitgangspunt geweest om de noodzakelijke aanpassing van de pensioenregeling budgetneutraal en binnen de maximale fiscale kaders uit te voeren. Halliburton heeft de kosten om van de bruto beschikbare premies naar netto te gaan zelf bijgelegd en hierdoor heeft Halliburton extra kosten gemaakt en deze kwamen niet uit de werknemersbijdrage. Als productie 10 heeft Halliburton ter comparitie een adviesrapport overgelegd van AON Hewitt (hierna: AON). Door AON is doorgerekend wat een wijziging van de pensioenregeling voor gevolgen heeft voor de

medewerkers van Halliburton. Op pagina 9 van het adviesrapport van AON staan in de tweede kolom nummer 5112 en 5 may 1955 gearceerd en dat is respectievelijk het personeelsnummer en de geboortedatum van werknemer [eiser] . Er is een berekening gemaakt en daaruit volgt dat als [eiser] 66 jaar is hij op 107% uitkomt ten opzichte van de oude situatie. [eiser] gaat er door de nieuwe regeling dus op vooruit. De Ondernemingsraad heeft haar akkoord gegeven op het rapport van AON. De gemachtigde van [eiser] heeft hierover ter comparitie opgemerkt dat door Halliburton met onzekere factoren is gerekend, zodat hiervan niet kan worden uitgegaan voor de vraag of er schade is, ja of nee. Dit omdat de onzekere factoren kunnen wijzigen. Halliburton voert verder aan dat zij een pensioenadviseur in dienst heeft en aan alle medewerkers is aangeboden dat zij deze pensioenadviseur kunnen inschakelen om op kosten van Halliburton na te gaan hoe het zit met de wijziging van het pensioenreglement en de gevolgen voor de medewerkers. Van deze mogelijkheid heeft [eiser] geen gebruik gemaakt. Halliburton benadrukt dat [eiser] de gestelde compensatie c.q. pensioenschade die hij volgens hem jaarlijks zal lijden bij een eerdere pensionering als gevolg van de pensioenregelings-wijzigingen per 1 januari 2015 geldende pensioenrichtleeftijd van 67 jaar in het geheel niet heeft onderbouwd. Bij gebreke van een deugdelijke onderbouwing dient de gevorderde verklaring voor recht te worden afgewezen.

- Overweging 4.9 (**geen schade; geen recht op compensatie**): De kantonrechter overweegt op grond van het voorgaande dat [eiser] niet heeft onderbouwd dat hij door de nieuwe pensioenregeling schade lijdt waarvoor hij moet worden gecompenseerd. [eiser] is vrijgesteld van premiebetaling en op basis van de nu beschikbare gegevens, die door [eiser] niet zijn betwist, gaat [eiser] er zelfs op vooruit, dit mede doordat de pensioengrondslag is verhoogd. Dat er onzekere factoren zijn is inherent aan elke pensioenregeling en [eiser] heeft niet aannemelijk gemaakt dat de nieuwe regeling in dit opzicht ongunstiger is dan de oude regeling. In dit verband weegt de kantonrechter mee dat [eiser] geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de gevolgen van de nieuwe pensioenregeling voor hem door te rekenen. [eiser] heeft dus de mogelijkheid gehad zijn vordering van een onderbouwing te voorzien, maar daarvan geen gebruik gemaakt. De conclusie is dat de kantonrechter ook deze vordering zal afwijzen.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBNNE:2019:260&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Den Haag 30 januari 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:702

Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting/mededinging

Samenvatting: overeenkomst tussen sociale partners om te komen tot verplichtstelling BPF Schildersbedrijf voor schilders die als ZZP-er werkzaam zijn valt onder reikwijdte kartelverbod art. 6, lid 1 mededingingswet; geen strekkingsbeperking (doel is tot een adequate pensioenregeling te komen en sociale dumping uit te sluiten, niet om de vrije mededinging te beperken) en geen gevolgbeperking (verplichtstelling heeft geen beperking vrije mededinging tot gevolg omdat deze slechts de kostprijs beïnvloedt, niet de tariefstelling).

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:702&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 18 december 2018,
ECLI:NL:RBZWB:2018:7023 en 7032

Rubriek: AOW-hiaat/compensatie verhoging AOW-leeftijd

Samenvatting: compenserende maatregelen AOW-hiaat burgerambtenaren Defensie. Onder verwijzing naar de uitspraak van de CRvB van 22 februari 2018 (ECLI:NL:CRVB:2018:526) leveren de onderscheidenlijke maatregelen geen direct onderscheid naar burgerlijke staat op en wordt hiermee geen excessieve inbreuk (meer) gemaakt op de gerechtvaardigde aanspraak, zodat ook van een ongeoorloofd onderscheid naar leeftijd geen sprake is. Met het inmiddels opgestelde inkomensoverzicht en de online rekentool zijn de individuele gevolgen voor eiser voldoende inzichtelijk gemaakt. Verzoek om schadevergoeding vanwege overschrijding van de redelijke termijn afgewezen. Bij rechtstreeks beroep bedraagt de redelijke termijn twee jaar onder verwijzing naar de uitspraak van de CRvB van 11 oktober 2018 (ECLI:NL:CRVB:2018:3129). Die termijn is niet overschreden. Pas met bestreden besluit II is een toereikende financiële voorziening aan eiser toegekend. Het gebrek wordt gepasseerd met artikel 6:22 van de Awb, nu aannemelijk is dat eiser door de nadere besluitvorming niet is benadeeld. Beroep ongegrond met veroordeling van de staatssecretaris in de proceskosten.

Klik op de link hieronder voor de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:7023&showbutton=true&keyword=Pensioen>

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:7032&showbutton=true&keyword=Pensioen>

Rubriek:

Samenvatting:

Klik op de link hieronder voor de uitspraak